

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 1T/145/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3717010480
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Hlucháň
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2018:3717010480.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica, samosudca JUDr. Ivo Hlucháň, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15. januára 2018, v trestnej veci obžalovaného Ľ. L., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona, takto

rozhodol:

Obž. Ľ. L., nar. XX.XX.XXXX Y. J. L., trvale bytom J. XXXX, S. J. L., prechodne bytom P. XXXP, S. Y., Č. K., zamentnaný Y. A., R.. R. K..S., P., S. Y., Č. K.,

uznáva sa za vinného, že:

napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Pov. Bystrica sp. zn. 2T/66/2016 zo dňa 19.05.2016, právoplatným dňa 22.06.2016, bol uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 1 rok s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 2 roky, hoci bol ako otec mal. V. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, povinný prispievať na jeho výživu podľa Zákona o rodine a tiež na základe rozsudku Okresného súdu Pov. Bystrica sp. zn. 4P/6/2015 zo dňa 03.03.2015, právoplatného dňa 25.03.2015, sumou vo výške 200 Eur mesačne, ktoré výživné mal zasielať do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa B. L., bytom J. XXX, S.. J.. L., plneniu vyživovacej povinnosti sa od mesiaca jún 2017 úmyselne vyhýbal tým, že napriek že od roku 2010 pracuje v spoločnosti A. R.. R..K..S., P., Č. K., zamestnávateľovi vyživovaciu povinnosť nenahlásil, nepožiadaval o zrážky zo mzdy na výživné a ani sám zo svojho pravidelného mesačného príjmu na výživu svojho maloletého syna v J., S.. J.. L., Y. P., Č. K., a ani na inom mieste neprispieval, čím mu za obdobie od mesiaca jún 2017 do mesiaca december 2017 vrátane vznikol celkový dlh na výživnom vo výške 1.400 Eur,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a taký čin spáchal hoci bol v predchádzajúcich 24 mesiacov za taký čin odsúdený,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona,

Za to sa

za to sa odsudzuje:

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., na trest odňatia slobody v trvaní 12 / slovom : dvanásť / mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Považskej Bystrici podal na obžalovaného obžalobu pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona na skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., teda, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý je mu kladený za vinu s tým, že výživné nezaplatil aj za mesiac december 2017, a teda dlh na výživnom má 1 400,- €.

Na všetky otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c, d, e, f, g, h Tr. por. odpovedal „ÁNO“.

Podľa § 257 ods. 6 Tr. por. pred rozhodnutím súdu u prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe, ako aj pri rozhodnutí o prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa odseku 4, súd zistí stanovisko prokurátora, poškodeného a zúčastnenej osoby, ak sú prítomní na hlavnom pojednávaní.

Podľa § 257 ods. 7 Tr. por. súd po vyhlásení obžalovaného podľa odseku 5 rozhodne uznesením, či toto vyhlásenie obžalovaného prijíma alebo neprijíma.

Podľa § 257 ods. 8 Tr. por. ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného podľa ods. 5 prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s nepriznaným skutkom, výrokom o treste, náhrade škody alebo ochranného opatrenia. To nevyklučuje možnosť výsluchu obžalovaného o účasti inej osoby na žalovanej trestnej činnosti.

Nakoľko obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.01.2018 urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 5 a prokurátor súhlasil s prijatím vyhlásenia obžalovaného, súd prijal vyhlásenie obžalovaného a na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa správami na obžalovaného, ako aj obsahom registra trestov, priestupkovým indexom a zistil nasledovné:

Obžalovaný bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 2T/66/2016 zo dňa 19.05.2016, právoplatný 22.06.2016, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok so skúšobnou dobou na 2 roky, t.j. do 22.06.2018. Z miesta bydliska je hodnotený v celku pozitívne. V evidencií priestupkov Slovenskej republiky nemá žiadny záznam. Zamestnávateľom je hodnotený pozitívne.

Z vykonaného dokazovania a preverení všetkých dôkazov jednotlivo ako aj v ich súhrne potom súd ustálil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku, čo mal za preukázané bez akýchkoľvek pochyb samotným priznaním a následným vyhlásením obžalovaného.

Podľa § 34 ods. 1, 4 Trestného zákona, súd pri určovaní druhu trestu a výmery prihliada na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, osobu obžalovaného a jeho pomery, ako i možnosť jeho nápravy. Súd zároveň prihliada na to, že trest má okrem iného zabezpečiť v prvom rade ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu bráni v páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho nápravu, k tomu, aby viedol riadny život a súčasne má na trest aj preventívny charakter v tom, že iných odradí od páchania trestných činov.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, ak sa páchatel priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnúť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona, ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3.

Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol na spôsob spáchania trestného činu, následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, pričom u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona, teda, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, takže mal pomer priťažujúcich ku poľahčujúcim v pomere 0:1 v prospech poľahčujúcich okolností.

Súd pri ukladaní trestu zhodnotil všetky okolnosti týkajúce sa osoby obžalovaného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, ako aj činu, ktorý spáchal a dospel k záveru, že vzhľadom na to, že už bol za trestný čin odsúdený a napriek tomu v skúšobnej dobe tohto odsúdenia znova spáchal trestný čin, pričom od spáchania ďalšej trestnej činnosti ho neodradila ani hrozba trestu, na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného je nevyhnutný výkon trestu odňatia slobody a uložil mu preto nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, teda trest na dolnej hranici trestnej sadzby, a to vzhľadom k tomu, že tento sa ku spáchaniu trestnej činnosti v plnom rozsahu doznal a túto oľutoval. Takto uloženým trestom bude potom zabezpečený účel trestu tak ako to má na mysli ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák.

Podľa § 48 ods. 2 Tr. zák. súd zaradiť páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu. Podľa písm. a), s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Nakoľko obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody v posledných 10 rokoch pre iný úmyselný trestný čin, súd tohto zaradil v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe týchto skutočností potom súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Tento rozsudok môže odvolaním napadnúť:

- a) p r o k u r á t o r pre nesprávnosť, ktoréhokoľvek výroku,
- b) o b ž a l o v a n ý pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsudku, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c) p o š k o d e n ý pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) z ú č a s t n e n á o s o b a pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku, môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo, že chýba (§ 307 Tr. por.).

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

V prospech obžalovaného môže rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2 Tr. por.).

Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa

rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. por.).